

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Illud. In foro interno. parag. 8

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

a Castrop. de Bull. p. 8 plures apud Castropalaum, & apud *b* Dianam.

§. 5. nu. 6. *b Dian. p. 5* *tr. 9. resol. 12.* *c Layman. h. l. tra. 5. p. 2. c. 6. nu. 8.* 11. Secunda, quam sequitur *c* Layman cum multis, affirmat, conferri valide; quia quoties in Delegatione exprimitur ea forma, quæ à jure communi requiritur, non aliter requiritur, quam requirat ipsum jus, nisi aliter in concessione Delegationis exprimat.

Sed in jure communi, exigitur quidem satisfactio, ut licite ejusmodi Delegatio exerceatur, at, non, ut valide: in nullo enim jure aliter, ac dicimus, invenies. ergo &c. Utraque ex his sententiis probabilis est, & ita tandem pronunciat Ludov. *d* à Cruce quamvis addat, prioriem sententiam esse in praxi sequendam.

d Lud. à Cruc. in Bull. d. 1. ca. 4. du. 6 11. Dixi (nisi aliter exprimat,) nam si in concessione Delegationis dicatur (si non satisfactum fuerit, irrita sit concessio, irrita sit absolutio, nulla, in valida.) Absolutionem invalidam fore, certum est, quia illa expressio indicat aliquid plus requiri, quam à solo jure requiratur.

13. Cum ergo in Bulla Cruciatæ, ut etiam in facultatibus concessis Regularibus absolvendi excommunicationem, ponatur quidem illa Clausula (satisfacta parte) sed sine aliis verbis expresse irritantibus, probabile fati erit, validam fore absolutionem, parte nondum satisfacta.

§. VIII.

In foro interno.

e Castrop. de Bull. p. 8 §. 5. nu. 9. **Q**UAMVIS non pauci asserant; Absolutionem excommunicationis ex vi Bullæ habitam, prodesse etiam pro foro externo; quia concessio Bullæ est absoluta, nec restricta ad aliquod forum, ut tenet Vega, Garzias, & alii apud Castropalaum mox citandum; Vera tamen sententia est, non prodesse, nisi pro foro interno. Excipe ea, quæ mox dicam à num. 5. Ita tenent Sanch. Tolet. Suarez, alique communiter apud Castropalaum. Ratio hujus veræ sententiæ est, quia intentio Pontificis concedentis per Bullam Absolutionem Censurarum est, ut cum pura conscientia possint Fideles ad Sacram EUCCHARISTIAM accedere, & Indulgentiam acquirere, ad quod certè satis, superque est Absolutio pro foro interno.

2. Confirmatur, quia incredibile est, Sum-

mum Pontificem voluisse concedere cuicumque Confessario tantam potestatem, per quam eluderentur, & perturbarentur, imò & contemnerentur Tribunalia Ecclesiastica.

3. Confirmatur iterum, quia hodie extat Bulla Cruciatæ concessa ab Urbano VIII. ubi declaratur, Bullæ hoc Privilegium suffragari in foro conscientiæ tantum, ut latè habes multis citatis apud Dianam. *f*

4. At inquires, quid sit, seu quam utilitatem conferat hæc absolutio excommunicationis pro foro interno dumtaxat? *f Dian. 11. tra. 1. 9. c. 1. ref. 62.*

Respondeo. Qui sic est absolutus, coram Deo, & in rei veritate liber sit ab excommunicatione, unde potest se gerere, sicuti legunt cæteri Fideles non excommunicati; Sed ita, ut quoad actiones externas, & præsertim, quoad subeundum iudicium Judicis Ecclesiastici, sit perinde ac si absolutus nullatenus fuisset.

Qui igitur est excommunicatus excommunicatione occulta, & deinde legitime absolutus in foro conscientiæ dumtaxat, se poterit gerere, ut non excommunicatus, in omnibus actibus tum publicis, tum privatis, nam excommunicatione coram Deo caret, & quia excommunicatio erat occulta, nihil erit scandali coram hominibus. At quando excommunicatio non est occulta, sed deducta ad forum externum, tunc si absolvaris in foro tantum interno (quod solum licebit in casibus dictis supra §. 6. à nu. 2.) Primò, cautè te gerere debes in actionibus externis. Secundò, à iudicio externo Ecclesiæ liber non eris. Quæ duo, si alia duo addam, satis lectoribus fient manifesta.

5. Primum. Absolutus in foro conscientiæ ab excommunicatione aliis nota, potest se immiscere tum humanis, tum divinis, sed non cum aliorum scandalo, id est, non coram iis, qui excommunicationem sciunt, nesciunt absolutionem.

6. Quid si iis dicam, & probem, me esse absolutum per Bullam. V. G. Respondeo, adhuc te peccare, si coram eisdem publicè, & indifferenter te geras, quia sic videris contemnere Ecclesiam, quæ te pro excommunicato in foro externo habet: At si cautè, & coram g. *Sum. 4. de Sc. 1. 9. c. 1. ref. 62.* paucis, quæ tunc sint consciis absolutionis, te ingeras, non peccas; quia sic prædictus contempus non intervenit, lege Suarum. *g*

7. Quid nu. 36.

7. Quid si denique tua excommunicatio sit aliquibus cognita, sed non fuit deducta ad forum externum?

Respondeo, tunc sane potes, etiam te gere- re, ut non excommunicatum coram iis, qui sciunt tuam Absolutionem, quia, etiam tunc, nullus est contemptus.

9. Alterum, quod addere modo promisi, il- lud est. Quamvis in foro conscientiae sis ab- solutus, potest nihilominus contra te Judex procedere ac si absolutus non fuisses, idque tum ob delictum, ob quod in excommuni- cationem incidisti, tum ob ipsam excommuni- cationem, tum ob actiones externas prohibi- tas, quas forte post dictam fori interni abso- lutionem cum peccato gessisti. Quare poterit Judex procedere ad te denuntiandum, ut ex- communicatum, ad finem, ut viteris ab aliis, & si forte publice celebrasti Missas, vel obti- nuisti Beneficium post dictam Absolutio- nem, potest te declarare Irregularem, & pri- vatum Beneficio.

10. Dixi (cū peccato, & publice) mihi enim cum Suar. l. c. nu. 38. videretur probabile, quod Judex Ecclesiasticus, si ipsi constet ejusmodi absolutio, ut ita loquar, privata, non possit procedere contra sic absolutum ob commu- nicationem cum Fidelibus, celebrationem- que Missarum, vel impetrationem Beneficii, si hæc facta fuerunt cum moderatione dicta n. 4. & 5. ubi enim non est delictum, non po- test Judex urgere ad pœnam. Imo, (ut notat ibidem Suarez) pro aliis actionibus pecca- minosis, poterit quidem punire, sed mi- nus, quantum scilicet præcise est neces- sarium, ad satisfactionem scandalii per il- lum dari.

Potest tamen dictus Judex procedens ex officio (non tamen, si contra instet pars, quæ legitime contradicat) se mitem præbere cum ejusmodi privatim absoluto, quando ipsi Judi- ci moraliter constat absolutio. Potest enim illum excusare, potest illum non denunciare excommunicatum, potest non declarare Ir- regularem, nec Beneficio privatim; potest re- pellere accusationem Procuratoris Fiscalis contra reum forte instantis, uno verbo, potest esse contentus illa absolutione, aliamque ne- quaquam requirere. Ita Coninch, alique apud Dianam. n.

11. Si roges, Per quid Judici constabit de dicta Absolutione? Respondeo. Vel per testi-

ficationem fide dignorum, vel per schedulam Confessarii testantis, se illum absoluisse vi- gore Bullæ. Hanc autem schedulam ad solam Pœnitentis instantiam facere poterit Confes- sarius; ne scilicet Confessionis sigillum vio- let, & quidem ejusmodi schedulam in nostra fidem facere, docet Suarez, b de qua multa habes apud Dianam. c

Notat autem Fillucius d eam posse quidem à Confessario dicto modo scribi, sed raro, & non nisi ex rationabili causa. Quod poste- rius ego intelligo, quando est timor, seu peri- culum, ne ea abutatur Pœnitens, contem- nendo, procurare absolutionem pro foro ex- terno, secus, cur danda non sit?

§. IX.

Tres Notationes ad prædicta facientes.

1. Hic denique tria sunt notanda. Primo, posse absolvi quempiam virtute Bullæ, etiam si in ejus confidentiam peccaret, non vero per eamdem posse componi in ma- le ablatis ex ejusdem confidentia. Ratio est, quia id in Bulla Compositionis expres- se prohibetur quod non prohibetur in hac Bulla.

2. Notandum Secundo, in Summario Bullæ poni formulam Absolutionis, qua uti potest Confessarius, quando absolvit virtute Bullæ à Casibus, vel excommunicationibus reservatis. Sed consulto dixi (potest) non enim est hujusmodi formula de substantia Absolutionis, cum satis sit formula Ab- solutionis ordinaria cum intentione ab- solvendi juxta tenorem, & facultatem Bullæ, ut advertit Nunnus allatus à Galleg. e Imo, e Galleg. quo ad excommunicationem, etiam satis sūt quælibet verba illa Absolutionis significatia.

3. Notandum Tertio, certum esse, ut notat Sanchez f cum aliis, per se non esse ne- cessarium, ut is, qui absolvendus est ab ex- communicatione confiteatur sua peccata, & simul à peccatis, & ab excommunicatione absolvatur. Absolutio enim excommuni- cationis non est Sacramentalis; tamen, quia, ut licite tu eam recipias, debes habere propositū parendi mandatis Ecclesiæ, id est, non com- mittendi in posterum eam actionem, cui ita excommunicatio annexa est: hoc vero pro- positum, & similia requisita tamquam dispo-

b Suar. de

Conf. dif.

7 sec. 5.

n. 26.

c Dian. p.

11. tr. 2.

ref. 62.

d Filluc.

tr. 11. c. 11.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.

n. 293.